

29 maart 2007

Griffie

Not. nr. :

64.L5.7015/03

Beklaagden :

Veroordelingsbericht :

Betekend :

Kost :

De **CORRECTIONELE RECHTBANK**, negende kamer, zitting houdende te Oudenaarde heeft het volgende vonnis uitgesproken :

In zake van het Openbaar Ministerie tegen :

1. _____, metselaar, geboren _____ en wonende te _____
2. _____, gepensioneerde, geboren _____ en wonende te _____
3. _____, gepensioneerde, geboren te _____ en wonende te _____
4. _____, zonder beroep, geboren _____ en wonende te _____
5. _____, gepensioneerde, geboren _____ en wonende te _____

Beklaagd van : te _____ van 1 januari 2003 tot 5 november 2003 :

De eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuisperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks rechtstreeks uitgelokt te hebben, als daders of mededaders zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu

1. door op het terrein, gelegen te _____, ten kadaster gekend onder _____, in eigendom toebehorende aan _____, namelijk oeververdediging + kunststofbuis

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1 januari 2003 tot 5 november 2003

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben te -
in de periode gaande van 5 november 2003 tot de uitvaardiging
van het bevel tot dagvaarding, zijnde 17 maart 2006.

De procedure werd op regelmatige wijze aanhangig gemaakt en de stukken werden in-
gezien.

Na te hebben vastgesteld dat derde, vierde en vijfde beklaagde ter terechtzitting van
25 januari 2007 vertegenwoordigd werden door Mter. .., advocaat te

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord Mter. advocaat voornoemd, namens eerste, tweede, der-
de, vierde en vijfde beklaagde.

Na eerste en tweede beklaagde behoorlijk ondervraagd en gehoord te hebben.

1. Overzicht van de feitelijke elementen zoals die blijken uit het strafdossier.

- 1.1. De politie van de politiezone werd door de
dienst stedenbouw van verwittigd van aan
de gang zijnde werken in natuurgebied zonder bouwvergunning. De eigenaar
van de percelen waar de werken werden uitgevoerd is , zijn-
de tweede beklaagde. De gebruiker van de percelen is de genaamde
zijnde de eerste beklaagde.

Op 6 november 2003 ging de politie, samen met een stedenbouwkundig amb-
tenaar, ter plaatse en werd ondermeer vastgesteld dat:

- de toegangsweg bezaaid is met een hoop afval van afbraakwerken en de
toegangsweg met diezelfde materialen verhard is;
- naast de vijver bronwater afgeleid wordt via PVC-buizen;
- langs drie zijden van de vijver oeververdediging werd aangebracht door
middel van houten steunpalen, houten planken en een kunststoffolie of
glasvezeldoek;
- de grillige oever werd rechtgetrokken en opgevuld met steenpuin;
- rond de vijver drie bomen (elzen) werden afgezaagd.

Er werd een schriftelijk bevel tot stopzetting van de werken en handelingen
duidelijk zichtbaar aangeplakt aan het toegangshek tot het betrokken perceel.

- 1.2. Op 11 december 2003 werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspec-
teur enerzijds een herstellvordering ingeleid bij de procureur des Konings
(stuk 13 e.v. strafdossier). Anderzijds werd het schriftelijk bevel tot stopzet-
ting van de werken of handelingen bekrachtigd.

Overeenkomstig het artikel 149 §1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende
de organisatie van de ruimtelijke ordening wordt het herstel in de oorspron-
kelijke staat voorgesteld, hetgeen *in casu* impliceert:

- het verwijderen van de aangebrachte oeeververdediging en herstel van de oevers;
- het verwijderen van de kunststofbuis vanaf de bron naar de vijver;
- het verwijderen van alle steenpuin en afval van de toegangsweg;
- het heraanplanten van drie nieuwe elzen.

Tevens wordt een dwangsom gevorderd van 125 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

- 1.3. Uit het verhoor van tweede beklaagde, _____, komt naar voren dat hij beheerder is van het perceel en spreekt in naam van zijn zusters die mede-eigenaars zijn. Hij stelt verder het volgende:

" (...) Het is zo dat _____ sinds 12/09/2003 mijn vijver mag gebruiken om te vissen. Gezien het feit dat de oevers van de vijver waren ingestort heeft _____ gevraagd om de oevers te mogen versterken. Ik had hier geen probleem mee. Ik was er ook niet van op de hoogte dat er hiervoor een vergunning nodig was. Deze is momenteel bij het CBS van _____ aangevraagd. De drie elzen die werden afgezaagd dreigden door de ingezakte oevers in de vijver te vallen. Dit was de reden waarom ze werden afgezaagd. Deze drie bomen zullen eerstdaags worden heraan geplant. Wat de kunststofbuis betreft kan ik zeggen dat ik deze daar altijd heb weten liggen. _____ heeft enkel de kunststofbuis vervangen. Deze buis is echt noodzakelijk voor de vijver. Deze buis brengt water van de hoger gelegen weiden naar de vijver. Wanneer de buis verstopt is of zou weg zijn komt de vijver droog te staan. Met de toegangsweg hebben we zelf niets te maken, deze is niet van mij. Deze weg geeft alleen maar toegang naar mijn vijver en nog naar verschillende andere eigendommen. Hier gaan we zeker niets aan doen. Door wie de toegangsweg werd aangevuld weet ik niet. Ik ga dus momenteel nog niet voldoen aan de herstellvordering. We gaan het resultaat van de vergunningsaanvraag voor de oeeververdediging afwachten. (...)" (stuk 22 strafinformatie).

Uit het verhoor van eerste beklaagde, _____, blijkt eveneens dat hij het resultaat van de aangevraagde vergunning gaat afwachten. Verder stelt hij dat het steenpuin dat aan de kant van de toegangsweg lag werd verwijderd en hij op de plaats gras heeft gezaaid. De drie elzen heeft hij nog niet gepland doch hij gaat dit eerstdaags doen. Verder stelt hij dat hij het steenpuin dat in de toegangsweg verwerkt is niet gaat verwijderen gezien dit er al twintig jaar ligt en er door hen geen nieuw steenslag werd ingevoerd. Wat de kunststofbuis betreft, stelt hij enkel de buis vervangen te hebben en deze niet gaat verwijderen aangezien de vijver dan gaat uitdrogen. Hij benadrukt dat hij toelating had van tweede beklaagde voor het uitvoeren van de werken en niet op de hoogte was dat voor dergelijke onderhoudswerken er een vergunning nodig was.

- 1.4. Ter uitvoering van een kantschrift van 20 oktober 2004 werden op 25 oktober 2004 inlichtingen ingewonnen betreffende de regularisatieaanvraag ingediend door _____. Uit de ingewonnen inlichtingen blijkt dat er een weigeringbeslissing was van het CBS op 8 april 2004 en dat ook het beroep bij de Bestendige Deputatie op 15 juli 2004 niet werd ingewilligd.

Bij het ter plaatse gaan op 25 oktober 2004 werd door de verbalisanten vastgesteld dat achter de vijver een hokje werd opgericht door middel van houten materialen met als dakbedekking een eterniet golfplaat. De toegang tot het hokje wordt gevormd door een houten toegangsdeur voorzien van glas. In het hokje bevindt zich een toilet. Achter het hokje wordt een witte kunststofbuis opgemerkt die uitmondt in de achterliggende beek. In de beek wordt een dode vis aangetroffen. Tevens werd vastgesteld dat er houten platen en balken werden aangebracht langs de oever van de vijver teneinde een degelijke zitplaats te verschaffen aan de vissers. Ter hoogte van de toegang tot de vijver staat een tent opgesteld die er blijkbaar permanent staat. Voor de tent wordt vastgesteld dat er een "terras" (oppervlakte 25 m²) werd aangelegd door middel van betonplaten.

- 1.5. Geconfronteerd met de bijkomende vaststellingen van de verbalisanten verklaarde eerste beklaagde het volgende:

"(...) De heraanplanting van de drie elzen werd uitgevoerd. Het steengruis in de toegangsweg betreft afval afkomstig van sluikstorters. De drainagebuis blijft er, deze is er al 50 jaar maar werd vervangen door een nieuwe." Voor het overige blijft eerste beklaagde bij zijn vorige verklaring. Er werd volgens hem toelating gegeven door burgemeester tot het plaatsen van een schuthokje. Hij wijst er voorts op dat het houten plateau, de platen en het terras kunnen weggenomen worden en de afbakening, stutting van de vijverkanalen langsheen de oevers zal behouden blijven.

Uit de verklaring van tweede beklaagde blijkt:

"(...) U maant mij aan om uiterlijk binnen de drie maanden de toestand volledig te herstellen gezien het beroep bij de Bestendige Deputatie, waarvan ik niet op de hoogte ben, niet werd ingewilligd. mag de vijver gebruiken en alles wat hij doet is zijn verantwoordelijkheid. Ik had tegen hem gezegd dat alles volgens de regels moest gebeuren. Alles wat aan de vijver en rond de vijver gedaan is geweest werd door uitgevoerd. Wanneer de buis moet verwijderd worden zal de vijver een rotte poel worden. De vijver zal niet voldoende water krijgen. Als de versterking weg moet zal de oever verder instorten. De toegangsweg is niet mijn eigendom. Ik mag daaraan niet raken gezien het een losweg is. (...).

- 1.6. Uit de verklaringen van derde, vierde en vijfde beklaagde komt naar voren dat zij geen weet hebben van een bouwovertreiding met herstellvordering in verband met het perceel met de vijver. Volgens hen is hun volledig beheerder van dit perceel.

2. Beoordeling door de Rechtbank.

- 2.1. De vijf beklaagden worden als dader/mededader vervolgd voor het zonder bouwvergunning aanbrengen van een oeerverdediging en kunststofbuis (tenlastelegging 1).

Tevens worden zij vervolgd voor het instandhouden van de onder de tenlastelegging 1 omschreven toestand (tenlastelegging 2).

- 2.2. De kwestieuze eigendom bevindt zich volgens het gewestplan (K.B. 30 mei 1978) in natuurgebied.
- 2.3. Uit de materiële vaststellingen in het dossier en de verklaringen van de eerste en tweede beklaagde blijkt zeer duidelijk dat de oeververdediging en kunststofbuis, zoals omschreven in de tenlastelegging 1, werden aangebracht zonder bouwvergunning.
- 2.4. Door de verdediging wordt in hoofde van de derde, de vierde en de vijfde beklaagde de vrijspraak gepleit, stellende dat deze geen kennis hadden van het misdrijf.

Ook in hoofde van eerste en tweede beklaagde werd in hoofde van de vrijspraak gepleit. De eerste beklaagde beriep zich hiertoe op de noodtoestand in die zin dat hij het hoogste goed, de veiligheidsoverwegingen, had laten primeren boven de naleving van de wetten houdende de ruimtelijke ordening en stedenbouw. In hoofde van de tweede beklaagde werd gepleit dat hij niet op de hoogte zou zijn geweest van de bouwovertradingen begaan door de eerste beklaagde.

- 2.5. Gelet op de verklaringen afgelegd door de derde, de vierde en de vijfde beklaagde komt het de rechtbank aannemelijk voor dat deze beklaagden niet op de hoogte waren van de bouwovertradingen die werden begaan op hun perceel en waarvan zij het beheer hadden toevertrouwd aan hun broer, zijnde tweede beklaagde.

Zij dienen derhalve te worden vrijgesproken voor het hen ten laste gelegde onder 1 en 2.

- 2.6. De bewering van de tweede beklaagde dat hij niet op de hoogte zou zijn geweest van de bouwovertradingen op zijn perceel komt de rechtbank, in het licht van de eigen verklaringen van deze beklaagde, weinig geloofwaardig voor. Hij gaf in zijn eerste verklaring immers toe dat de eerste beklaagde hem gevraagd had om de oevers te mogen versterken en dat hij daar geen probleem mee had. Voorts stelde ook de eerste beklaagde in zijn verklaring uitdrukkelijk dat hij de toelating had van de tweede beklaagde voor het uitvoeren van de werken rond de vijver.

Evenmin kan geloof worden gehecht aan de bewering van eerste en tweede beklaagde dat zij niet wisten dat zij voor dergelijke werken een bouwvergunning nodig hadden. Het midden in natuurgebied aanbrengen van oeververdediging en een kunststofbuis zijn werken waarbij schade wordt aangebracht aan het natuurgebied (oevervegetatie wordt voor een belangrijk deel vernietigd) en vereisen logischerwijs een bouwvergunning.

Uit de strafinformatie komt duidelijk naar voren dat de werken zijn uitgevoerd door eerste beklaagde ten behoeve van diens vissersclub welke hij aldaar de nodige faciliteiten wou verstrekken en geenszins werken betreffen die noodzakelijk waren uit veiligheidsoverwegingen. Het komt de rechtbank voor dat de eerste beklaagde het belang van de gemeenschap, welke gediend is met een goede ruimtelijke ordening, ondergeschikt heeft gemaakt aan zijn eigen

persoonlijk belang. De ingeroepen noodtoestand komt derhalve geenszins b
wezen voor.

Het gegeven dat de eerste beklaagde na kennisname van de inhoud van de her
stelvordering de nodige stappen heeft ondernomen om de toestand te regula
riseren, evenwel zonder gunstig gevolg, houdt naar het oordeel van de
rechtbank voorts een erkenning in van het hem ten laste gelegde.

In acht genomen de objectieve vaststellingen, de stukken en de verklaringen
vervat in het strafdossier, zijn de feiten omschreven onder de tenlastelegging
1 in hoofde van de eerste en tweede beklaagde dan ook afdoende bewezen.

- 2.7. Wat de instandhouding van de onder de tenlastelegging 1 omschreven hande
lingen, werken of wijzigingen betreft, is naar het oordeel van deze rechtbank
deze instandhouding nog steeds strafbaar.

Het artikel 146 lid 3 en 4 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de orga
nisatie van de ruimtelijke ordening (hierna DORO genoemd), zoals gewijzigd
door het artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, in
de mate dat het niet vernietigd werd door het Arbitragehof bij arrest nr.

van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van instandhouden van in
breuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is
voor zover deze handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik ge
legen zijn in de ruimtelijke kwetsbare gebieden.

De bewuste handelingen en werken zijn gelegen in natuurgebied, dit is kwets
baar gebied in de zin van voormeld artikel 146 lid 4 DORO.

Uit de strafinformatie is genoegzaam gebleken dat de eerste en tweede be
klaagde de oeververdediging en kunststofbuis op bewuste wijze nalieten af te
breken en derhalve de wederrechtelijk gestelde handelingen in stand hielden.

Aldus is ook het feit, vermeld onder de tenlastelegging 2, in hoofde van de
eerste en tweede beklaagde bewezen.

3. De straftoemeting.

- 3.1. De verschillende feiten omschreven onder de tenlasteleggingen 1 en 2 zijn in
hoofde van de eerste én tweede beklaagde de uitvoering van één ongeoorloofd
besluit. Zij staan in zodanig verband dat zij als één voortgezette handeling
moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeen
komstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die
misdrijven telkens slechts één straf te worden uitgesproken, met name de
zwaarste.
- 3.2. Bij de straftoemeting in hoofde van de beide beklaagden houdt de rechtbank
rekening met de ernst van het bewezen verklaard misdrijf en met de persoon
lijkheid van de beklaagden die geen respect konden opbrengen voor de voor
schriften inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw. In natuurgebied hebben
zij een wederrechtelijke toestand tot stand gebracht en in stand gehouden en
aldus hebben zij het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voor

schriften die een goede ruimtelijke ordening beogen ondergeschikt gemaakt aan hun eigen persoonlijk belang.

- 3.3. Bij de straftoemeting wordt voorts nog rekening gehouden met de houding van de beide beklaagden welke niettegenstaande het schriftelijk bevel tot stopzetting van de werken, de ingestelde herstellvordering en de weigering van de regularisatie-aanvraag tot op heden niet zijn overgegaan tot herstel van de wederrechtelijke toestand en zelfs verder wederrechtelijke handelingen hebben gesteld.

Anderzijds houdt de rechtbank rekening met de afwezigheid van veroordelingen in hoofde van de beide beklaagden.

- 3.4. De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aansporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.
- 3.5. Door de verdediging van de eerste en tweede beklaagde werd in ondergeschikte orde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gevraagd.

Evenwel zijn er geen redenen om aan de beklaagden deze gunst te verlenen, nu een veroordeling van de beklaagden tot een geldboete, zoals ten dezen is aangewezen, niet van aard is enige sociale reclassering in het gedrang te brengen of de sociale declassering van de beklaagden te bewerkstelligen.

- 3.6. Gelet op hetgeen voorafgaat en rekening houdend met het blanco strafregister in hoofde van de beide beklaagden, komt het de rechtbank passend en rechtmatig voor om in hoofde van de beide beklaagden de in het beschikkend gedeelte dit vonnis bepaalde geldboete op te leggen, waarvan de helft kan worden bekleed met de gunst van het uitstel.

4. De herstellvordering.

- 4.1. De gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur heeft, zoals hierboven reeds aangegeven, het herstel in de oorspronkelijke staat gevorderd, gekoppeld aan een dwangsom van 125 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.
- 4.2. Op grond van de gegevens in de strafinformatie dient vastgesteld dat tot op heden niet werd overgegaan tot vrijwillig herstel en dat evenmin een regularisatievergunning werd bekomen zodat de herstellvordering naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk is om aan de gevolgen van de onder de tenlasteleggingen 1. en 2. omschreven inbreuken een einde te stellen. Deze herstellvordering legt overigens geen onredelijke lasten op.

Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of

miskennen van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen.

Het niet inwilligen van de herstellvordering, zoals geformuleerd door AROHM, zou de beklaagden overigens een voordeel verschaffen en derhalve een impliciete beloning voor de door hen gepleegde inbreuken inhouden.

Aldus dient de gevraagde herstellvordering, zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis, te worden ingewilligd.

- 4.3. Een dwangsom van 125 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklaagden om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregel.

Gelet op de artikelen :

40.65.66.strafwetboek ;

1, 2, 99§1-1 (en §3), 146-1, 146-9, 147, 148, 149 en 204 decreet 18.05.1999 ;

8 wet 29.06.1964 ;

28.29 Wet 1.8.1985 ;

wet 5.3.1952, zoals gewijzigd ;

4 wet 26.6.2000 ;

162.163.179.182.184.185.189.190.191.194 Wetboek strafvordering ;

wet 15.6.1935 ;

door de voorzitter ter zitting aangeduid.

DE RECHTBANK, rechtdoende in eerste aanleg en op tegenspraak :

Spreekt de derde, de vierde en de vijfde beklaagde vrij van het hen ten laste gelegde onder de tenlasteleggingen 1 en 2, zonder kosten.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklaagde elk voor de in hun hoofde bewezen verklaarde tenlasteleggingen 1 en 2 samen tot een geldboete van **500 euro**, vermeerderd met 45 opdecimen gebracht op **2.750 euro**.

Zegt dat bij gebreke aan het betalen van de geldboete binnen de wettelijke bepaalde termijn deze zal worden vervangen door een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Zegt dat de uitvoering van dit vonnis in hoofde van beide beklaagden, gezien men mag hopen dat zij zich aan dergelijke feiten niet meer schuldig zullen maken, zal **uitgesteld** worden gedurende een termijn van **drie jaar** te beginnen van heden, voor wat betreft **250 euro** van de in hun hoofde uitgesproken geldboete van 500 euro, te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 75 dagen voor het met uitstel uitgesproken gedeelte.

Beveelt op vordering van de administratie vordering van de administratie ruimtelijke ordening, huisvesting en monumenten en landschappen (AROHM) van de Vlaamse gemeenschap het **herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat** van het perceel, gelegen te _____, kadastraal gekend _____

, en dit binnen een termijn van één jaar

; toegevoegd rechter ;
 ; substituut procureur des konings ;
 ; griffier.